

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Smólska-Caban

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Pawlaczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2017 r.

sprawy z powództwa E. Z. (1)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chlebni

o wynagrodzenie za pracę, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i odprawę

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chlebni na rzecz powódki E. Z. (1) kwotę 7 728,14 (siedem tysięcy siedemset dwadzieścia osiem 14/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty.
2. Wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 1 850,00 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

E. Z. (1) wystąpiła w dniu 28 czerwca 2017 r. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Chlebni z powództwem o zapłatę kwoty 7 728,14 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę oraz wynagrodzenia za okres pozostawania na zwolnieniu chorobowym i zasiłku chorobowego za okres od lipca do 14 października 2016 roku, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 13 dni oraz odprawy w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. W uzasadnieniu żądania powódka podniosła, iż zatrudniona była w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 01 marca

2016 r. do dnia 28 lutego 2018 r. W dniu 03 października 2016 r. w związku z likwidacją oddział w W. pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę. Powódka przebywała na zwolnieniu chorobowym od dnia 22 lipca do dnia 04 listopada 2016 r. i nie wykorzystwała urlopu wypoczynkowego. W uzasadnieniu pozwu oraz na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2017 r. E. Z. (1) podniosła, iż w wystawionym świadectwie pracy pozwana wskazała, iż powódka zatrudniona była do 30 listopada 2016 r. podczas, gdy umowa o pracę uległa rozwiązaniu w związku z jej wypowiedzeniem w dniu

14 października 2016 r. W świadectwie pracy wskazano, iż powódka wykorzystwała urlop wypoczynkowy w wymiarze 13 dni, podczas gdy powódka nie wykorzystwała urlopu, ponieważ przebywała do czasu rozwiązania stosunku pracy na zwolnieniu chorobowym.

Nakazem zapłaty z dnia 30 czerwca 2017 r. Sąd uwzględnił powództwo w całości. Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc, iż za okres choroby świadczenia wypłacił powódce Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a ponadto, iż wynagrodzenie mogło zostać wypłacone przez Fundusz Świadczeń Gwarantowanych w W..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

E. Z. (1) zatrudniona została w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 01 marca 2016 r. do dnia 28 lutego 2018 r. na stanowisku doręczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w kwocie 1 850,00 zł miesięcznie.

(dowód: umowa o pracę k. 19-20)

2

Pismem z dnia 19 września 2016 r. pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z dniem 14 października 2016 r. zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia z przyczyn nie dotyczących pracowników w związku z likwidacją stanowiska pracy powódki. W wypowiedzeniu pracodawca oświadczył, iż powódce wypłacona zostanie odprawa na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. Pracodawca zwolnił powódkę z obowiązku świadczenia pracy od dnia 01 września 2016 r. i udzielił powódce urlopu wypoczynkowego w okresie wypowiedzenia od dnia 01 października 2016 r. W dniu 02 grudnia 2016 r. pracodawca wystawił powódce świadectwo pracy, w którym określił okres zatrudnienia od 01 marca do

30 listopada 2016 r. wskazując, iż stosunek pracy rozwiązany został na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. W punkcie 6. świadectwa pracy pozwana podała informacje uzupełniające, z których wynika, iż powódce nie wypłacono wynagrodzenia i świadczeń za okres od lipca do listopada 2016 roku oraz jednomiesięcznej odprawy.

(dowód: wypowiedzenie k. 23, pismo k. 24, świadectwo pracy k. 25-26)

Pismem doręczonym w dniu 11 października 2016 r. E. Z. (1) wezwała pozwaną do zapłaty wynagrodzenia za pracę oraz należnych świadczeń z tytułu rozwiązania umowy o pracę z winy pracodawcy i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

(dowód: wezwanie wraz z ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 27-28verte)

W dniu 07 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. Inspektorat w S. przesłał do pozwanej spółki zaświadczenia lekarskie powódki E. Z. (1) celem wypłaty wynagrodzenia za okres niezdolności do pracy od 22 lipca 2016 r. do 04 sierpnia 2016 r. oraz ustalenia prawa i wypłaty zasiłku chorobowego od dnia 05 sierpnia 2016 r. do 14 października 2016 r. podnosząc, iż za okres od dnia 22 lipca do

04 sierpnia 2016 r. powódka zachowała prawo do wynagrodzenia. W piśmie z dnia 07 listopada 2016 r. ZUS podniósł, iż pozwana zobowiązana jest do ustalenia uprawnień do zasiłku i jego wypłaty zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia

3

społecznego w razie choroby i macierzyństwa jako płatnik składek zgłaszający do ubezpieczenia ponad 20 ubezpieczonych. Pismem z dnia

20 października 2016 r. ZUS poinformował powódkę, w związku z wnioskiem o zasiłek chorobowy, iż zasiłki w razie choroby wypłaca pracodawca – płatnik składek zatrudniający ponad 20 pracowników. Powódka przebywała na zwolnieniu chorobowym od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 04 sierpnia 2016 r., od dnia 05 sierpnia 2016 r. do dnia 05 września 2016 r., od 06 września 2016 r. do dnia 05 października 2016 r. i od dnia 06 października do dnia

04 listopada 2015 r.

(dowód: pisma ZUS k. 31 i k. 59, historia choroby powódki E. Z. k. 60-66)

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości. Pozwana nie wypłaciła powódce należnych na podstawie art. 80 k.p. i art. 92 k.p. świadczeń za okres od 01 lipca 2016 r. do rozwiązania umowy o pracę w dniu 14 października 2016 r. z tytułu: wynagrodzenia za pracę do dnia 21 lipca 2016 r. oraz wynagrodzenia za pracę za okres choroby i zasiłku chorobowego od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 14 października

2016 r., a ponadto należnego na podstawie art. 171 § 1 k.p. ekwiwalentu za niewykorzystany – w związku ze zwolnieniem chorobowym – urlop wypoczynkowy w wymiarze 13 dni. W wystawionym świadectwie pracy z dnia 02 grudnia 2016 r. w punkcie 6. zamieszczono informację, iż powódce nie wypłacono świadczeń od lipca 2016 roku oraz jednomiesięcznej odprawy. W wypowiedzeniu umowy o pracę jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy wskazano likwidację stanowiska pracy powódki wskutek zmniejszenia zatrudnienia w pozwanej spółce. Powódce należy się więc odprawa w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1474). Zarzuty pozwanej zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty, iż świadczenia wypłacił powódce Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zasługują na uwzględnienie. Z pism skierowanych do powódki i pozwanej spółki przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wynika, iż pozwana jako płatnik składek zatrudniająca powyżej 20 pracowników jest zobowiązana do ustalenia prawa powódki do zasiłku i wypłaty zasiłku za okres niezdolności do pracy od 05 sierpnia 2016 r.

do 14 października 2016 r. Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut pozwanej, iż powódka mogła starać się o zapłatę świadczeń przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który to zarzut nie skutkuje oddaleniem powództwa; podnieść należy, iż E. Z. (1) w odpowiedzi na

4

zarzut pozwanej stwierdziła, iż nie starała się o uzyskanie świadczenia z FGŚP.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji nadając wyrokowi na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 1 850,00 zł nieprzekraczającej jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.